

Σε μια πανήγυρι

της Μονής των Ιβήρων, στα παλιά χρόνια πήγε και ένας διάκος από τον κόσμο. Έλαβε μέρος στην μεγάλη Αγρυπνία.

Στον Όρθρο ο Τυπικάρης του λέγει: «Πρόσεξε, διάκο, εμείς εδώ λέμε Την Θεοτόκον εν ύμνοις μεγαλύνομεν». Ο διάκος κούνησε το κεφάλι και σαν ήλθεν η ώρα εκφωνεί όπως ήξερε “Την Θεοτόκον και μητέρα του Φωτός, εν Ύμνοις τιμώντες μεγαλύνομεν”.

Μόλις μπήκε μέσα στο Ιερό ο Τυπικάρης του λέγει **“Διάκο γδύσου, δεν θα συνεχίσεις”**. Πειστωμένος ο διάκος γδύθηκε (απεδύθη τα διακονικά άμφια δηλαδή) και έφυγε απ’ το Μοναστήρι.

Τα χρόνια πέρασαν. Καί ο διάκος έρχεται στην πανήγυρι δεσπότης πια.

«Με θυμάσαι», λέγει στον γερο-Τυπικάρη, «είμαι ο διάκος που ξέντυσες κάποτε επειδή παρήκουσα την εντολή σου».

Τον κοίταξε καλά-καλά ο Τυπικάρης και του απαντά: **«Και τώρα αν δεν υπακούσεις θα σε ξεντύσω».**

Έτσι διατηρούνται οι Τυπικές διατάξεις, Άγιοι Πατέρες.

Από το βιβλίο «Οδηγός Ορθοδόξου Προσκυνητού» (έκδοσις γ'), σ.124-125, Αρχιμανδρίτου Δοσιθέου, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Παναγίας Τατάρνης Ευρυτανίας

Πηγή: agioritikovima.gr